

РЕНТГЕНОЛОГІЧНА ДІАГНОСТИКА В ЛІКУВАННІ ХВОРИХ НА УВЕЇТИ

Ковтун О.В., Венгер Л.В., Коновалова Н.В.

Одеський Національний медичний університет;

Одеса, Україна

Актуальність. Однією з найскладніших проблем сучасної офтальмології є ендогенні захворювання увеального тракту – увеїти. Хронічний рецидивуючий перебіг захворювання, недостатня ефективність лікування, розвиток тяжких ускладнень обумовлюють високу частоту сліпоти і інвалідності за зором – 20–40% внаслідок запалення судинної оболонки ока. Значне зниження зорових функцій або їх втрата відбувається внаслідок розвитку ускладнень. З метою попередження ускладнень та досягнення позитивного терапевтичного ефекту необхідна своєчасна діагностика причин виникнення захворювання. Сучасні променеві методи діагностики (магнітно-резонансна томографія, комп'ютерна томографія, рентгенологічні дослідження) необхідні для інтерпретації симптомів і клінічних даних, а також постановки правильного діагнозу на ранньому етапі, що дозволяє уникнути негативних наслідків та ускладнень під час лікування. Вперше в офтальмології рентгенівське випромінювання було застосовано в 1912 році. Запровадження в медичну практику використання методики доводить важливість цього відкриття в діагностиці орбітальної патології, запальній патології судинного тракту ока.

Мета. Вивчення зв'язку та частоти локалізації патологічного процесу при рентгенологічній діагностиці запалення орбіти та лицьового черепа у хворих на увеїти.

Матеріали і методи. Під нашим наглядом знаходились 46 хворих на ендогенні увеїти, з них у 31 (67,4%) хворого був іридоцикліт (гострий та хронічний), у 15 (32,6%) вогнищевий та дисемінований хоріоретиніт. Вік хворих склав $18 \pm 3,8$ років, з них 26 чоловічої статі і 20 жіночої. Всім хворим проводили оглядову рентгенограму структур орбіти та лицьового черепа у фронтальній проекції. Хворі отримали протизапальну терапію та електрофорез протизапальних речовин протягом 14 днів.

Результати. У 32 (69,5%) пацієнтів на підставі рентгенологічної діагностики було виявлено запалення порожнин додаткових пазух носа. Запалення гайморової порожнини було діагностовано у 18 хворих (56,25%), фронтальної порожнини у 12 пацієнтів (37,5%), наявність матеріалу стоматологічного втручання в гайморовій порожнині у 2 хворих (6,25%), що супроводжувалось гранульомою на корінні зубу. 30 пацієнтів лікував ЛОР.

Пацієнтам, які мали стоматологічні проблеми було виконано хірургічне втручання по видаленню гранульоми. Внаслідок проведеного лікування досліджувалася динаміка гостроти зору, а також стан зменшення ознак запалення. Всім пацієнтам з виявленою патологією повітроносних порожнин придаткових пазух носа проводили ендоназальний електрофорез антибактеріальних (згідно з даними мікробіологічних досліджень) та нестероїдних протизапальних засобів. У 32 пацієнтів (69,5%) достовірно підвищилася гострота зору на $0,55 \pm 0,04$ ($p < 0,02$). Спостерігалось розсмоктування ексудату в передній камері у 14 хворих (43,7%), розсмоктування преципітатів, зменшення ексудативних та фібринозних відкладень в скловидному тілі у 22 хворих (68,7%). Резорбція набряку біля вогнищ спостерігалася у 7 хворих на хоріоретиніт (21,8%). Розсмоктування крововиливів у вогнищ зафіксовано у 3 хворих (9,3%). В комплексі урахування клінічних симптомів, анамнестичних даних та інших методів дослідження використання променевої діагностики є безумовно необхідним для своєчасного виявлення причини запалення.

Висновки. Безумовно, необхідним для своєчасної та точної верифікації причин патології судинного тракту ока та орбітальної патології, є методи променевої діагностики, які дозволяють визначити оптимальну тактику лікування та уникнути загрози виникнення ускладнень в процесі лікування. Використання в комплексному лікуванні хворих з патологією повітроносних порожнин ендоназального електрофорезу антибактеріальних та нестероїдних протизапальних речовин, незалежно від етіології процесу, сприяє ефективності лікування хворих та уникненню потенційних загроз для здоров'я пацієнта.

ДИНАМІКА УЛЬТРАСТРУКТУРНИХ ЗМІН ВНУТРІШНЬОГО ШАРУ ЗОРОВОЇ КОРИ БІЛИХ ЩУРІВ ПІСЛЯ ТОКСИЧНОЇ ДІЇ МЕТАНОЛУ

Молчанюк Н.І.

*ДУ «Інститут очних хвороб і тканинної терапії ім. В.П. Філатова НАМН України»;
Одеса, Україна*

Актуальність. Найбільш чутливими структурами до токсичної дії метанолу, який входить до складу сурогатів алкоголю, являються головний мозок та орган зору. Нами вивчаються зміни в структурах зорового аналізатора при застосуванні незначної дози метанолу для виявлення первинних змін та глибини їх прояву в динаміці розвитку патологічного процесу, що дасть можливість в подальшому застосовувати більш прицільні методи лікування постраждалих від неякісних алкогольних напоїв, які містять метанол. Раніше ми опублікували ультраструктурні зміни в хоріоїдеї, сітківці та зоровому нерві щурів після застосування різних доз метанолу.